

Pedagogische basisdoelen

Kinderopvang Pomydo biedt hoogwaardige pedagogische kwaliteit bieden. Onder pedagogische kwaliteit wordt verstaan:

Het bevorderen van het welzijn van kinderen en van hun ontwikkeling tot personen die goed functioneren in de samenleving (Riksen Walraven, Tavecchio, IJzendoorn, 2004).

Dit is een vrij brede doelstelling voor pedagogisch medewerkers om houvast te bieden aan het werken in de praktijk. Daarom is deze doelstelling opgedeeld in vier specifieke basisdoelen:

1. Emotionele veiligheid

Het bieden van emotionele veiligheid draagt bij aan het welbevinden van kinderen. Een veilig klimaat stimuleert kinderen belangstelling te tonen in hun omgeving, ontwikkelt hun concentratievermogen en stelt ze in staat te ontspannen en te genieten van alle mogelijkheden die ze aangeboden krijgen om zich te ontwikkelen. Het realiseren van emotionele veiligheid is het basis voor het behalen van de drie andere pedagogische basisdoelen, te weten persoonlijke competentie, sociale competentie en normen en waarden. Het realiseren van emotionele veiligheid binnen kinderopvang Pomydo ligt in het opbouwen van goede en vertrouwde relaties tussen de kinderen en de pedagogisch medewerkers, de relatie tussen pedagogisch medewerkers en de ouders en de relatie tussen de kinderen onderling, het wij-gevoel. Daarnaast speelt structuur en daarmee voorspelbaarheid een grote rol.

Praktijkvoorbeelden:

Elke dag kent een aantal vaste, steeds terugkerende onderdelen op steeds dezelfde tijden zoals de eetmomenten, wc- en verschoonrondes, slaap- en rustmomenten, buitenspelen en vrij spelen. Aan deze verschillende momenten zijn vaste rituelen verbonden zoals liedjes zingen voor het eten, na het plassen handen wassen en een boekje lezen voor het slapen gaan. Deze worden begeleid door vaste pedagogisch medewerkers.

Alle gevoelens van de kinderen worden serieus genomen en positief ontvangen/erkend door de pedagogisch medewerkers. Emoties die kinderen tonen bij bijvoorbeeld een moeizaam afscheid van vader of moeder worden gesignaleerd door de pedagogisch medewerker, benoemd en uitgelegd zodat kinderen zich gezien en gehoord voelen. Verder worden kinderen geholpen bij het oplossen van conflicten met andere kinderen waarin we het volgende concept hanteren: de betrokken kinderen mogen om de beurt hun verhaal vertellen en iedereen luistert naar elkaar. De pedagogisch medewerker gaat samen met de kinderen op zoek naar een voor iedereen acceptabele oplossing.

Bij baby's benoemt een pedagogisch medewerker alle handelingen die zij rondom het kind verricht of nog gaat verrichten en heeft daarbij oog voor de non-verbale signalen die een baby uitzendt.

2. Persoonlijke competentie

Met persoonlijke competentie wordt bedoeld op de ontwikkeling van brede persoonskenmerken, zoals veerkracht, zelfstandigheid, zelfvertrouwen en flexibiliteit, die de kinderen in staat stellen om allerlei typen problemen adequaat aan te pakken en zich goed aan te passen aan veranderende omstandigheden. Daarnaast omvat het begrip persoonlijke competentie ook de competenties van kinderen op verschillende ontwikkelingsgebied zoals de motorische, de creatieve (spel en muziek), de talige en de cognitieve ontwikkeling.

Praktijkvoorbeelden:

We stimuleren de kinderen iets te doen wat ze moeilijk of wellicht spannend vinden om te doen. Hierbij kun je denken aan zelf proberen je schoenen of jas aan te doen. We helpen daar waar nodig is.

Het kleurgebruik en de inrichting van kinderopvang Pomydo sluit aan bij de belevingswereld van de kinderen en de ruimtes zijn veilig en schoon. De kinderen kunnen zo vol overgave spelen en bewegen. Hierdoor leren ze op zichzelf en hun omgeving te vertrouwen.

We moedigen kinderen aan om nieuwe activiteiten of spelletjes te doen en stimuleren kinderen in hun ontwikkeling door ergens een nieuwe uitdaging aan toe te voegen, bijvoorbeeld door een puzzel aan te bieden met net wat meer stukjes dan het kind gewend is of bij een baby een speeltje net iets verder weg te leggen zodat de baby moeite moet doen om het pakken.

De kinderen mogen, als ze dat willen, helpen met de dagelijks terugkerende 'grote mensen dingen' zoals afwassen, vegen, eten en drinken klaarmaken, tafel dekken, etc. Dit wordt beloond met complimenten en dankbaarheid van de pedagogisch medewerkers. De kinderen krijgen zo grip op het functioneren van de volwassenwereld en ontwikkelen een groeiend gevoel van eigenwaarde.

Er is voor elk ontwikkelingsgebied (cognitief, motorisch, constructief, creatief en sociaal emotioneel) voldoende spel materiaal aanwezig zodat een kind ruimschoots kan kiezen, zoals (voorlees)boeken, muziek, knutselmateriaal, spelletjes, puzzels, primo/duplo/lego, poppen, auto's en verkleedkleden. In de binnentuin staat een groot speeltoestel met glijbaan en er is een grote zandbak aanwezig. Kinderen kunnen rennen, klimmen, fietsen en steppen.

3. Sociale competentie

'Samen spelen, samen delen.' Kinderen leren al op jonge leeftijd om te gaan met anderen. Op Pomydo groeien kinderen tussen leeftijdsgenoten op en leren zij van en rekening te houden met jongeren en/of oudere kinderen. Vriendjes maken, ruzie maken, helpen, compromissen sluiten, delen, zich in een ander verplaatsen, communiceren; allemaal verwerving van vaardigheden in de omgang met andere kinderen en het aangaan van relaties.

Praktijkvoorbeelden:

We verwelkomen de kinderen als ze binnen komen en zeggen gedag als ze weer naar huis gaan. Dit verwachten we (zo mogelijk) ook van de kinderen.

Als kinderen een conflict hebben, grijpen we niet direct in. Zo leren de kinderen de consequenties van het eigen gedrag ervaren en zich staande te houden in de groep. We observeren de situatie en gaan pas bemiddelen als het de kinderen niet zelf lukt het conflict op te lossen.

Gevoel voor humor speelt een belangrijke rol binnen kinderopvang Pomydo, zowel binnen het team als in de interacties met de kinderen. Kinderen die klagen worden aangemoedigd zelf dingen op te lossen en wat meer veerkracht te ontwikkelen en we reageren vaak met een relativerend grapje. De kinderen keren dan terug naar hun spel en veelal lost het zich dan vanzelf op. We houden ondertussen een oogje in het zeil en lost het zich niet op, dan zullen we gaan bemiddelen.

Er zijn veel dingen die kinderen samen kunnen doen. Samen in het huisje spelen, samen met de lego, de trein, de clicks en zo is er nog veel meer. Als een kind kiest voor een activiteit waarbij je samen kunt spelen, vragen we met wie ze dat willen gaan doen of we vragen wie er nog meer aan dezelfde activiteit mee wil doen. Bij de peuters wijzen we soms ook kinderen aan die bijvoorbeeld samen in het huisje mogen spelen. Op deze wijze stimuleren we de kinderen tot samenspel, het flexibel omgaan met leeftijdsgenootjes en (zodra mogelijk) het vormen van vriendschappen.

4. Normen en waarden

Kinderen moeten zich normen en waarden eigen maken om mee te kunnen doen in de samenleving. De normen en waarden die de kinderen meekrijgen vanuit het gezin (door beloning, begrenzing, uitleg en en dingen voor te doen) waarin ze opgroeien, nemen ze mee naar de kinderopvang en vice versa. Belangrijk is dat de socialisering van het gezin en Pomydo op elkaar en op ontwikkelingsniveau is afgestemd. Zo leren kinderen normen en waarden van thuis en maken ze kennis met andere sociale en culturele achtergronden van bijvoorbeeld groepsgenootjes en pedagogisch medewerkers op Pomydo. Kinderen leren zo impliciet en expliciet meer algemene normen en waarden.

Praktijkvoorbeelden:

We staan niet toe dat een kind als persoon wordt afgekeurd. Gedrag kan wel worden afgekeurd. Dit subtiele onderscheid wordt duidelijk in het voorbeeld "Jij bent stout" versus "Jij doet stout". Uitspraken als "Dat is stom" of "Dat is vies" worden meteen gecorrigeerd in "Dat vind ik niet leuk" en "Dat vind ik vies". Zo leren kinderen elkaars mening respecteren.

Als een kind hulp nodig heeft met iets of iets wil, kan een kind dat gewoon vragen (indien de leeftijd dat toestaat). Een ander commanderen of bevelen uitdelen, staan we niet toe. Een kind leert zo respect hebben voor een ander en zal ervaren dat het ook respect terugkrijgt.

Indien een kind een keus heeft, zullen wij een kind ook altijd vragend benaderen. Dit geldt bijvoorbeeld bij het kiezen van een spelactiviteit of het kiezen van broodbeleg. We zullen altijd luisteren naar het antwoord. Heeft het kind eigenlijk geen keus, dan zullen we ook niet vragen, maar 'stellen'. Als een kind buiten gaat spelen, maar het is te koud om zonder jas naar buiten te gaan, dan vragen we niet "Wil je je jas aantrekken?", maar daan zeggen we "Je gaat je jas even aantrekken".

Wanneer er iets gebeurd is dat niet door de beugel kan, maar het onduidelijk is wie het heft gedaan, dan gaan we met de kinderen in gesprek (mits de leeftijd dat toestaat). We vinden het belangrijker dat de kinderen vertellen wat er is gebeurd en ook kunnen vertellen wat er niet goed aan was (en waarom niet) dan dat er consequenties moeten volgen op wat er is gebeurd.

Klikken wordt niet beloond. Als een kind komt klikken, zullen we veelal het klikken afkeuren door te zeggen dat het niet hoort en wat geklikt wordt, zullen we negeren (indien dat geen onverantwoorde situaties oplevert). Hierbij maken we wel onderscheid in leeftijd. Peuters komen vaak in hun onschuld melden dat een ander kind iets stouts doet, terwijl kinderen vanaf een jaar of vier heel goed door hebben dat het eigenlijk niet hoort en niet zo aardig is.